

1. Як літом той сніг, і як дощ у жнива, так не лицює глупцеві пошана.
2. Як пташка літає, як ластівка лине, так невинне прокляття не сповниться.
3. Батіг на коня, оброть на осла, а різка на спину глупців.
4. Нерозумному відповіді не давай за нерозум його, щоб і ти не став рівний йому.
5. Нерозумному відповідь дай за безумством його, щоб він в очах своїх не став мудрим.
6. Хто через глупця посилає слова, той ноги собі обтинає, отруту він п'є.
7. Як волочаться ноги в кульгавого, так у безумних устах приповідка.
8. Як прив'язувати камінь кошовий до праці, так глупцеві пошану давати.
9. Як терен, що влізе у руку, отак приповідка в устах нерозумного.
10. Як стрілець, що все ранить, так і той, хто наймає глупця, і наймає усяких прохожих.
11. Як вертається пес до своєї блювотини, так глупоту свою повторяє глупак.

12. Чи ти бачив людину, що мудра в очах своїх? Більша надія глупцеві, ніж їй.
13. Лінивий говорить: Лев на дорозі! Лев на майдані!
14. Двері обертаються на своєму чопі, а лінивий на ліжку своїм.
15. Свою руку лінивий стромляє до миски, та піднести до рота її йому тяжко.
16. Лінивий мудріший ув очах своїх за сімох, що відповідають розумно.
17. Пса за вуха хапає, хто, йдучи, устряває до сварки чужої.
18. Як той, хто вдає божевільного, кидає іскри, стріли та смерть,
19. так і людина, що обманює друга свого та каже: Таж це я жартую!...
20. З браку дров огонь гасне, а без пліткаря мовкне сварка.
21. Вугілля для жару, а дрова огневі, а людина сварлива щоб сварку розпалювати.
22. Слова обмовника мов ті присмаки, й у нутро живота вони сходять.
23. Як срібло з жужелицею, на горшкові накладене, так полум'яні уста, а серце лихе,

24. устами своїми маскується ворог, і ховає оману в своєму нутрі:

25. коли він говорить лагідно не вір ти йому, бо в серці його сім огид!

26. Як ненависть прикрита оманою, її зло відкривається в зборі.

27. Хто яму копає, той в неї впаде, а хто котить каміння на нього воно повертається.

28. Брехливий язик ненавидить своїх утискуваних, і уста гладенькі до згуби провадять.